Anul I Nr. 161

ABONAMENTE: 1 lună lei 1.200 Instituţii, Asociaţii şi Sprijinitori Un an lei 30.000

Taxa poştală plătită în numerar conf. aprobării Direcţiunii Generale P.T.T. No. 160.528/945

Miercuri 10 Oct. 1945

50 lei exemplarul

REDACŢIA: Str. Belvedere 6
TELEFON: Redacţia: 4.65.58 Tipografia: 4.84.48
ADMINISTRAŢIA: Str. Belvedere 6

SPORTUL POPULAR

OFICIOS AL ORGANIZAŢIEI SPORTULUI POPULAR

Vom stabili relaţii sportive indestructibile cu Ungaria ne-a declarat d. A. Kahane vice-preşedintele Federaţiei de foot-ball

Revanşa România—Ungaria în Iunie 1946 la Bucureşti

Odată cu reîntoarcerea jucătorilor bucureşteni, au revenit în Capitală şi oficialii caravanei.

Profitând de acest fapt, am căutat să aflăm unele amănunte în legătură cu această deplasare. Şi interlocutorul nostru a fost găsit în persoana d-lui A. Kahane, vice-preşedintele Federaţiei de football, care ne-a spus următoarele:

„Desigur că a fost cel mai lung drum pe care l-am făcut, aceasta nu din cauza lungimii distanţei ci din cauză că am mers 24 ore numai dela Bekeshaza, punctul de frontieră într'un tren fără geamuri.

Primirea făcută la Budapesta a recompensat această dificultate.

„Jocul a fost foarte frumos, ungurii au un joc excelent şi au fost, indiscutabil, superiori, dar nu la acest scor ci la cel mult 3 puncte diferenţă. Noi n'am avut decât pe Petchowsky şi Ritter, cari s'au remarcat, restul slab. Dealtfel şi arbitrul a contribuit la facerea scorului, căci n'a acordat 2 goaluri României, pe motiv de ofside".

— **„Cum se prezintă sportul în Ungaria democratică, şi ce perspective sunt pentru legăturile sportive româno-ungare?**

„Bucurându-se de condiţiuni noi, sportul ungar se dezvoltă azi atât în mod tehnic cât şi sportiv într'un ritm viu.

Din cauza dificultăţilor de transport relaţiile sportive sunt îngreunate în această toamnă.

La primăvară vom relua raporturile, iar în luna Iunie 1946 vom juca revanşa cu Ungaria la Bucureşti.

Inainte de match echipa a primit o Cupă de argint, iar la banchetul dat după match fiecare jucător a primit o plachetă.

Suntem la începutul reluării relaţiilor sportive cu Ungaria democratică, dar suntem siguri

D. A. Kahane

că în curând, vom stabili relaţii indestructibile, şi-a încheiat d. vice-preşedinte al Federaţiei de football declaraţiile d-sale.

După repetiţia generală...

Unirea Tricolor a devenit vedetă.— Desechilibrul Ciocanului şi orizontul Venusului

Matchurile amicale de Sâmbătă şi Duminică pot fi considerate — pentru a folosi un termen teatral — drept o repetiţie generală a campionatului, care începe la 13 Octombrie.

Şi această repetiţie generală a arătat o serie de lucruri interesante şi în parte hotărîtoare pentru desfăşurarea şi clasamentul final al competiţiei.

O confirmare

Ultimele săptămâni au impus cu destulă forţă o echipă: Unirea Tricolor.

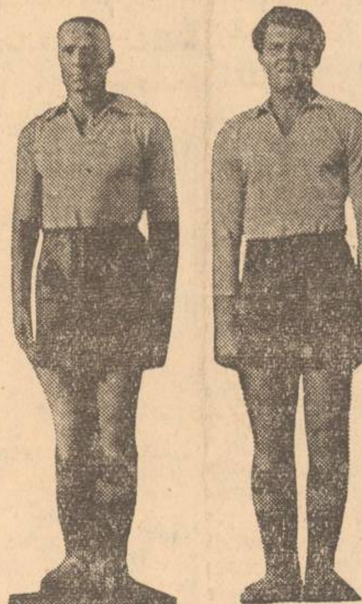
Oborenii au prezentat în ultimele matchuri o echipă tânără, care a impresionat prin lucruri nespus de importante.

Suficientă technică şi intuiţie a jocului, aceeaşi putere de luptă de totdeauna şi în plus o frumuseţe nouă a jocului pe care Unirea Tricolor o pierduse în vremea din urmă.

S'a anticipat tot aici, nu de mult, că Unirea Tricolor poate fi un out sider primejdios în competiţia de toamnă.

Lucrul continuă să fie valabil dar trebue completat.

Matchul de Sâmbătă şi victoria asupra Universităţii au arătat destul de limpede că formaţia oboreană — care a ajuns la o stabilitate excepţională pentru

Naciu Humis

tinereţea ei — va juca în actualul campionat un rol mult mai important decât acela romantic al unui out sider provocator de surprize.

Şi rolul acesta este cu atât mai hotărîtor pentru aspectul final al clasamentului, cu cât Unirea Tricolor întâlneşte pe „aşi" în primele jocuri ale competiţiei

Ceea ce înseamnă că pretendenţii la titlu vor avea de luptat cu o echipă neobosită încă

Ciocanul şi apărarea lui...

In toate matchurile, pe care le-a jucat noua formaţie a Ciocanului, s'a dovedit constant un lucru de cea mai mare însemnătate pentru echipă.

Apărarea este prea slabă faţă de restul echipei şi din această cauză formaţia devine desechilibrată.

Această lipsă de echilibru este cauza principală a formei inconstante şi a rezultatelor disparate realizate în cursul verii şi la începutul săptămânii.

Acest desechilibru şi un inadmisibil defect de sesizare a momentelor psichologice din timpul matchurilor, vor hotărî de multe ori înfrângerea în jocuri jumătate câştigate.

Lucrul s'a văzut încăodată Duminică dimineaţa, când Ciocanul nu a sesizat că atacul feroviar din ultimele zece minute este cea din urmă încercare, pe care o face orice echipă încercată.

Şi în loc să contraatace, pentru a împiedica pe adversar să se poată concentra numai în atac, Ciocanul s'a retras în apărare luând astfel echipei feroviare grija propriei apărări.

Povestea aceasta este, desigur, destul de ciudată căci formaţia Ciocanului nu este tânără. Are jucători rutinaţi, cari au susţinut destule matchuri mari până acum.

C. F. R. şi Venus

Invingătorul dela Dudeşti a arătat că având echipa completă — şi este bine că CFR s'a hotărît să alinieze echipa completă — nu poate fi învins chiar atât de uşor cum credeau cei prea optimişti.

Rutina, marea armă secretă a formaţiei feroviare, este un lucru nebănuit de important pentru campionatul oraşului Bucureşti.

Ea va răsturna cele mai raţionale prognosticuri aşa cum a isbutit în Cupa Ardealului să întrerupă triumful lui Carmen, pe care toată lumea îl acceptase continuu.

In schimb, Venus are în faţă un orizont întunecat.

Şi dacă matchul cu Universitatea nu a fost un accident, lucrurile sunt foarte triste.

Aşa cum a jucat, Venus nu are nicio şansă în campionat. Nu poate trece nici peste Carmen, nici peste Juventus, nici peste CFR şi nu poate învinge nici pe Unirea Tricolor.

Evident, o cauză mare în comportarea de Duminică a Venusului este vacanţa prelungită, pe care şi-a luat-o ignorând toate legile technice, care interzic intrarea în campionat cu o pregătire atât de sumară.

— X. Y. Z. —

„U-Cluj" a arătat lucruri frumoase dar trebue sa remedieze unele lipsuri

Un antrenor bun şi un centru înaintaş. — Condiţiuni necesare pentru realizarea unei formaţii redutabile

Turneul Universităţii din Cluj, la Bucureşti n'a corespuns — aşa cum se aştepta majoritatea sportivilor — în mare parte, din motive neprevăzute şi cu totul independente de voinţa clujenilor.

Astfel universitarii cari au scos rezultate excelente după refacere la Cluj, s'au pregătit pentru a face la Bucureşti aceiaşi impresie pe care o lăsau acum câţiva ani.

In ajunul plecării, Coman şi Joja s'au declarat indisponibili iar Tony Dascălu, omul care putea da viaţă liniei de atac s'a rătăcit undeva pe drum.

In ansamblu, „U" n'a arătat nimic nou, totuşi faţă de trecut se observă un accentuat progres în ceeace priveşte concepţia de joc.

Cibi Braun antrenor la „U"-Cluj

Deaceea, conducerea grupării universitare a hotărît angajarea unui antrenor. Alegerea se oprise la început asupra lui Opata, fostul antrenor al lui Ferar, însă acesta a optat pentru Dermata. In cele din urmă „U" a decis angajarea lui Cibi Braun, fostul antrenor al Juventusului.

Revenind la cele două întâlniri pe care „U" le-a susţinut aci, este de remarcat că doar în ultima din cele patru reprize, studenţii s'au arătat însfârşit în faţa porţii mai hotărîţi.

Dealtfel, ca spectacol această repriză le-a răscumpărat pe celelalte.

De fapt „U" a fost mai bun contra Unirii, deşi terenul de joc le era total defavorabil.

De remarcat este însă că în timp ce Sâmbătă egalarea oboreană le-a prăbuşit moralul, Duminică deşi mai hotărîţi aproape de înfrângere au ştiut să remonteze şi să-şi însuşească victoria în ultimele minute.

Lipsa centrului atacant

Clujenii în actuala formaţie pot face treabă. Ne gândim însă şi la cei cari au lipsit din echipă.

Pentrucă s'a văzut în primul rând lipsa centrului atacant.

Chiar cu lacunele ce le-au avut în formaţie, ar fi putut reuşi mai mult cu un centru înaintaş de meserie.

Una din greşelile căreia se datoreşte înfrângerea de Sâmbătă este dealtfel datorată faptului că „U" a jucat aproape exclusiv pe tripletă, care din cauza terenului şi apărării adverse n'a putut realiza nimic, mai ales că niciunul din cei trei nu a urmărit balonul în orice ocazii.

Dealtfel, greşeala este mai evidentă, după matchul cu Venus, în care Coracu a realizat victoria.

In rest, apărarea nu este încă sigură şi trebue hotărîtă să nu mai ezite atunci când trebue să salveze o situaţie periculoasă.

Sunt câteva elemente de talent, cari pot deveni jucători de viitor. Astfel Roman, care a jucat interdreapta va fi în scurtă vreme unul din cei mai buni jucători de divizie. Are acelaş stil de joc ca şi Marian la începutul carierei sale Coracu, campion la 100 m. plat şi jucător de foot-ball, are o mare calitate: fuga şi un defect: încă nu stăpâneşte perfect tehnica balonului.

In orice caz „U" are toate şansele să-şi recapete valoarea din trecut.

Citiţi în pagina III rubrica noastră de „Cuvinte încrucişate"

Intâlnirea ciclistă Bucureşti-Sofia s'a amânat

Reuniunea ciclistă Bucureşti—Sofia ce urma să se desfăşoare Duminică la Sofia, s'a amânat. Forul ciclist bulgar a trimes o telegramă primită aseară prin care comunică F. R. C.-ului că, din cauza sosirii cicliştilor din Uniunea Sovietică, reuniunea se amână pentru o dată ce se va anunţa la timp.

Sportivi, fiţi în fruntea muncii pentru reconstrucţia ţării.

La sala Cercului Militar, scrimeurii se antrenează, amintind de cavaleri şi spadasini anacronici

O vizită la maeştrii scrimei româneşti: maior Panescu şi profesor Pellegrini

Sâmbătă după amiază, cu tot timpul oarecum neprielnic, trotuarele bulevardului Elisabeta sunt neîncăpătoare. O mare de capete şi de haine pestriţe, se amestecă într'un dute vino continuă. Inghesuit între cele douărânduri de plimbăreţi, isbutesc cu greu să ajung în faţa Cercului Militar, obiectul reportajului de astăzi.

In clădirea Cercului Militar la etaj III se află sala de scrimă a cercului.

Dela intrare mă întâmpină sunetele unei muzici de jazz.

Cu cât mă apropiam, sunetele muzicii deveneau tot mai puternice, iar bătăile ritmice ale tobei, mă făceau să urc scările mai săltăreţ.

La etajul II, o mică tăbliţă aurită: „sala de scrimă". La intrare, o lumină puternică mă primeşte. Zeci de becuri luminează o sală lungă, în mijlocul căreia doi sportivi se antrenează.

Intreb de d. prof. *Angelo Pellegrini*, sau d. *maior Panescu*.

Unul din cei doi sportivi, se apropie, şi îşi scoate masca protectoare. Se recomandă: prof. Angelo Pellegrini. După ce îmi declin calitatea, d. profesor mă roagă să aştept, până la terminarea orei de antrenament. Iau loc şi privesc la cei doi, ce se mişcă continuu. Prof. Pelegrini sfătueşte pe elev: „fandează, mâna ridicată, pasul incorect"! Şi după o asemenea şedinţă, când elevul abia se mai ţinea (era doar începător), profesorul se îndură şi îl lasă pentru câteva minute. In timpul acesta, profit şi îl rog să-mi dea câteva relaţii despre activitatea sălii şi să-mi spună câteva cuvinte despre cei mai buni elevi.

Firul amintirilor

Trecut în birou, d. Angelo Pellegrini, începe să-şi depene firul amintirilor.

Dintr'un sertar, scoate şi îmi arată fotografii dela trecutele campionate de scrimă. Şi pe măsură ce vorbea, glasul căpăta o altă intonaţie, iar ochii îi sclipeau semnificativ.

D. Pelegrini trăia tot ceeace îmi povestea. Şi glasul său curgător — cu un uşor accent italian — îmi lămureşte totul. Sala Cercului Militar este cea mai veche din ţară.

La început era pusă sub conducerea profesorului francez Pipart. *Actualmente conducerea sălii o au d-nii Angelo Pellegrini* şi maior Panescu. *Sala are ca elevi, tineri şi tinere, care vor fi viitoarele speranţe ale scrimei, noastre. Printre ei se numără:* Radu Cunescu *(Politehnica),* Mâla C. *(Acad. Comercială) şi* Servadei Achile *(C. M. B.).*

Şi când profesorul Angelo îmi aminteşte de vechii trăgători pe faţa lui se observă o bucurie Dintre bătrâni se remarcă: col. Raiciu, *de mai multe ori campion naţional şi un emerit sportiv şi* Neculcea Gh., *de mai multe ori cam-*

pion de floretă, Av. Man George, *fost campion naţional,* Altman An-

(Continuare în pag. 3-a)

6:4 a fost rezultatul real dela Budapesta!

Cel puţin aşa crede ZSENGELLER, centrul înaintaş al naţionalei maghiare

ULTIMUL ACT AL MATCHULUI INTERNAŢIONAL ROMANIA-UNGARIA S'A CONSUMAT ODATA CU SOSIREA IN CAPITALA A JUCATORILOR BUCUREŞTENI DIN ECHIPA NAŢIONALA.

CEEACE RAMANE INSA IMPORTANT ESTE MARTURIA PE CARE ACEŞTIA AU ADUS-O DELA BUDAPESTA. IN BAGAJUL LOR SPIRITUAL, REPREZENTANŢII NOŞTRI, AU ADUS O CONFESIUNE CARE FACE OFICIUL DE SCUZA PENTRU CATEGORICA INFRANGERE SUFERITA DE NOI IN CAPITALA UNGARIEI.

ESTE VORBA DESPRE O DECLARAŢIE A BINE CUNOSCUTULUI JUCATOR MAGHIAR, ZSENGELLER CARE A OCUPAT POSTUL DE CENTRU INAINTAŞ ŞI CARE AR FI DECLARAT, DUPA MATCH CA REZULTATUL REAL AL MATCHULUI ESTE 6-4 ŞI NU 7-2!

Intre „Persian Gulf" şi „Midle East"

Un match de rugby la mii de kilometri depărtare de ţară

La 31 Decembrie, sezonul de rugby se închide .. nu însă la Cairo, pe stadionul El Alamein

Imprăştiaţi pe întinsul mărilor şi oceanelor, în văzduh şi pe toate asperităţile scoarţei pământului, americanii nu au uitat o clipă sporturile care le sunt dragi, şi ori de câte ori au avut ocazia, au schimbat haina de militar cu costumul de foot-ball, cum numesc ei rugbyul.

Foot-ballul rugby, e un joc de esenţă pur americană. Un fel de joc naţional, dacă vreţi, practicat de copil şi continuat în cele mai mari universităţi.

Lincoln, rugby şi chewing-gum, sunt noţiuni ce merg împreună, fiindcă studentul american este tot atât de mândru de cel ce a dat complecta libertate în Statele Unite, ca şi de echipa sa de rugby.

Oricând un american e dispus să asiste la un joc de rugby, cu o singură condiţie: să fie bine jucat.

★

In ziua aceea stadionul „El Alamein" din Cairo era plin până la refuz. Numele stadionului simboliza lupta dusă de civilizaţie, contra barbarilor nazi-fascişti, şi marca locul de unde steaua Germaniei începuse să apună.

Memoria celor căzuţi pentru justiţie, era vie în amintirea celor 12.000 de soldaţi veniţi să asiste la marea dispută. Se ciocneau două armate, da, două armate, fiecare reprezentată prin câte 15 jucători, echipaţi după toate cerinţele regulamentului de joc

„Persian Gulf" **adică echipa armatei din India şi Golful Persic, se întâlnea cu echipa** „Middle East", **sau a armatei din Orientul Mijlociu.**

Stadionul era neîncăpător pentru toţi, iar cei ce nu aveau locuri, se căţărau cum puteau sfidând legile echilibrului. Aviatorii depe Liberatoare sau Moustanguri erau obişnuiţi cu astfel de acrobaţii.

Printre soldaţii şi ofiţerii celor două armate, uniformele serviciului auxiliar femenin se puteau observa în număr mare.

Dragostea de patrie se manifestă la fete la fel ca şi la băeţi, iar sportivitatea e a doua natură la toţi cetăţenii Statelor Unite.

Un vuet enorm acoperea stadionul. Cei ce nu se mai văzuseră de mult, se regăseau şi îşi urau un an bun. Era 1 Ianuarie 1945, războiul continua, dar momentul era bine ales pentru o urare.

Pentru prima dată se juca rugby la 1 Ianuarie, sezonul se închide la 31 Decembrie în Statele Unite.

Soarele ardea, iar în Europa, frigul făcea destule victime, la un loc cu războiul.

Căpitanii echipelor îşi dau mâna

Matchul începe

In fine. In liniştea ce s'a făcut cele două echipe şi-au făcut apariţia.

Cei 30 de jucători, aparţin diferitelor arme şi unităţi, dar acum sunt împărţiţi în două tabere.

(Continuare în pag. 3-a)

Matchul de foot-ball Ungaria—România dela Budapesta. Două goaluri din cele şapte primite de Boroş. La mijloc echipele şi oficialii.